

Olvasni jó!

Mikor az ember kezébe vesz egy könyvet általában - főként az ajánlás, vagy mások véleménye alapján - valamilyen elvárással kezdi el azt olvasni. Aztán ez vagy teljesül, vagy csalódás ér bennünket, vagy megfog valami a műben, vagy abszolút hidegen hagy. Az persze világos az irodalmat szeretők számára, hogy minden alkotás öntörvényű: minden vers, regény, dráma önmagában egész, önmagában vall koráról, a szerző érzelmeiről, örömről, bánatáról. Éppen ezért az irodalom tanulmányozására nincsen olyan recept, mely egységesen érvényes lehetne minden alkotásra.

De nem csak az irodalmi művek, hanem maguk a befogadók, az olvasók is különbözőek. Más az életkörülményük, a kultúrájuk, a világnézetük, és persze meghatározó az adott kor, melyben élnek. Ennek következtében ugyanaz az irodalmi alkotás teljesen más jelentéstartalommal bírhat az egyes olvasók számára.

A lényeg azonban mindig az, hogy a mű álljon a középpontban, a költő-író megálmodta világ, a verssorok összecsengő rímrendszere, a dráma pergő párbeszéde, a regény szerteágazó és egybefonódó tartalma: az alkotás és a kor elválaszthatatlansága.

Bécsi Tibor
beczi.t@freemail.hu